

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ZN

Strona pozwana: Generalno konsułstwo na Republika Bułgaria, Walencja, Królestwo Hiszpanii

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ w związku z motywem trzecim preambuły tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenie to ma zastosowanie przy określaniu jurysdykcji krajowej sądu państwa członkowskiego w sporze między pracownikiem z tego państwa a jego służbą konsularną mającą siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, czy też przepisy te należy interpretować w ten sposób, że taki spór powinien zostać rozstrzygnięty zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi jurysdykcji państwa wspólnego pochodzenia stron?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 26 czerwca 2020 r. – postępowanie karne przeciwko ZX

(Sprawa C-282/20)

(2020/C 287/46)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

ZX

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis krajowy – art. 248 ust. 3 Nakazatelno-procesualen kodeks (kodeksu postępowania karnego) Republiki Bułgarii, w którym nie przewidziano procesowego trybu usunięcia niejasności i niepełności w treści aktu oskarżenia po zakończeniu pierwszej rozprawy w sprawie karnej (rozprawy wstępnej), co narusza prawo oskarżonego do zrozumienia, o co jest oskarżony – jest zgodny z art. 6 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE ⁽¹⁾ z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej[?]

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej – czy zgodna z wyżej wspomnianymi przepisami i z art. 47 karty będzie wykładnia prawa krajowego dotycząca zmiany oskarżenia, która umożliwiła prokuratorowi usunięcie na rozprawie tej niejasności i niepełności w treści aktu oskarżenia w sposób zapewniający, że prawo oskarżonego do zrozumienia, o co jest oskarżony, będzie faktycznie chronione; czy też zgodne z wyżej wspomnianymi przepisami będzie odstąpienie od stosowania krajowego zakazu umorzenia postępowania sądowego i zwrotu sprawy prokuratorowi w celu sporządzenia nowego aktu oskarżenia[?]

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym, Dz.U. 2012, L 142, s. 1.